

til at indgå ægteskab, kan den pågældende ikke straffes herfor. Det vil også sige, at anklagemyndigheden skal løfte bevisbyrden på en sådan måde, at der ikke kan rejses rimelig tvivl om den tiltaltes skyld.

Det er forklaringen på, hvorfor, om man så må sige, der gælder to forskellige og, synes jeg, meget velbegrundede forhold for to forskellige ting.

Jeg vil da godt tillade mig at sige, at hvis man skulle følge argumentationen i det spørgsmål, der blev stillet i dag, så ville vi jo få en fuldstændig håbløs retstilstand for de unge kvinder og mænd, der bliver tvunget ind i ægteskaber, for så ville udlændingemyndighederne skulle bevise, at der har været tale om tvang for at kunne sige, at et ægteskab ikke måtte indgås, med de vanskeligheder der kan være forbundet med det.

Derfor synes jeg, at den ændring, der er kommet af udlændingeloven, er den helt rigtige, nemlig at man siger, at enhver tvivl må komme den forurettede til gode. Men det er selvfølgelig en helt anden vurdering – og det må jeg fastholde som justitsminister – der skal ligge til grund, hvis man skal straffes for et strafbart forhold. Så må det være anklagemyndigheden, der løfter bevisbyrden.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne gøre justitsministeren opmærksom på, at de 30 tvangsægteskaber, som myndighederne registrerede, er registreret, inden L 6 overhovedet trådte i kraft, dvs. inden den såkaldte formodningsregel trådte i kraft. Og da gjaldt der altså nogle andre principper.

Under alle omstændigheder må det være et stort problem, at der er forskel på, hvad der defineres som et tvangsægteskab i Integrationsministeriet, og hvad der defineres som et tvangsægteskab i Justitsministeriet, og det synes jeg regeringen skulle få rettet op på.

Så synes jeg, det er meget, meget krænkende for vores retsbevidsthed, at der altså muligvis går forbrydere rundt i det her land, som har tvunget deres børn til at gifte sig mod deres vilje, uden at der bliver krummet et hår på disse forbryderes hoved. Jeg forstår ikke, at justitsministeren med sit retsind overhovedet kan sidde sådan nogle forhold overhørig.

Den 25. september siger integrationsministeren i en pressemeddelelse, tror jeg det er, at regeringen nu vil skærpe straffen for at medvirke til tvangsægteskaber eller arrangerede ægteskaber,

og at det, man bl.a. overvejer, er at sikre, at man kan smide udlændinge, der har bidraget til et tvangsægteskab, ud af landet. Der vil jeg gerne høre: Er det stadig regeringens holdning, at man altså skal øge straffen for at medvirke til et tvangsægteskab? Hvordan hænger det sammen med, at regeringen i virkeligheden synes, at det er synd at straffe de mennesker, der har gjort sig medskyldige i tvangsægteskab?

Margrete Auken (SF):

Ministeren havde en meget interessant foretalelse. Hun sagde, at det var »den bedste beskyttelse mod de unge mennesker«. Det var lige før, jeg også var ved at tro, at det var det, det drejede sig om – at det ikke var et spørgsmål om at beskytte de unge mennesker, men at beskytte sig imod, at der kom nogen udefra, for der bliver taget meget let på, at man nægter familiesammenføring. Det er, som om man går ud fra, at det i sig selv er en betænkelig sag, så hvis man på nogen måde kan undgå, at der kommer mennesker ind i kraft af familiesammenføring, så har man beskyttet sig imod den.

Man er lige ved at få det indtryk, når det viser sig, at det, som jeg tror, vi alle sammen er enige om at betragte som en ganske alvorlig forbrydelse, nemlig at tvinge nogen til at gifte sig mod deres vilje, sker, at det så åbenbart sker så vilkårligt, at man bagefter siger, at man ikke vil retsforfølge det, men at man vil overlade til de unge mennesker i givet fald at anlægge sagen, hvis den skal anlægges. Det er dog den mest manglende beskyttelse af de unge mennesker, hvis det er det, det drejer sig om, hvis det ikke bare er et spørgsmål om, at man skal beskytte sig imod dem.

Så jeg vil godt spørge ministeren, om hun dog ikke vil undersøge, hvad der skal til, før man vil rejse en straffesag, når samtlige 30 tilfælde, samtlige 30, der har været, ikke har medført tiltale.

Kl. 15.30

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg efter at have høre ministerens besvarelse kun er blevet endnu mere foruroliget over den retstilstand, som vi tilsyneladende har fået indført.

Jeg må jo tage svaret sådan, at det er rigtigt, at udlændingemyndighederne bare kan stemple et ægteskab som et tvangsægteskab, og det kan de unge mennesker ikke gøre noget ved, så kan de bare ikke få lov til at gifte sig her i Danmark.